

LETRAS GALEGAS 2021

IESun

IES DE PORTO DO SON

ÍNDICE

Imos, meu ben, camiñar sereno	3
Tódolos bebés son tu e ningún coma ti.	4
Tódolos nenos son tu e ningún coma ti.	4
Teremos, terás, ¿acaso non temos, tes?,	5
Luz no delirio dos sentidos!	6
Xa non teño fala.	7
Baléirateme	8
Íspeme o idioma e sábemo suando en sida.	9
Así, aquí	10
Marea miseria invade global Galicia.	13

LETRAS GALEGAS 2021

XELA ARIAS

Imos, meu ben, camiñar sereno
pola cidade sen ramplas nas aceras. Imos
comeza-lo xeito da túa vida, e mírame,
mesmo as bolsas dos meus ollos serán monecos
dos teus días xunta min.

Darío a diario (1996)

LETRAS GALEGAS 2021

XELA ARIAS

Tódolos bebés son *tu* e ningún coma ti.

Tódolos nenos son *tu* e ningún coma ti.

Tódolos adolescentes son *tu* e ningún coma ti.

Tódolos mozos son *tu* e ningún coma ti.

Tódolos anciáns son *tu* e ningún coma ti.

Tódalas nais son eu e todas, coma min, saben que es único.

Darío a diario (1996)

LETRAS GALEGAS 2021

XELA ARIAS

Teremos, terás, ¿acaso non temos, tes?,
problemas: mais non te apures.

Tiña eu antes de ti dúas mans para apaña-lo mundo;
desde ti, ¿sabes?, son a deusa hindú de múltiples brazos.

E con tantos, sen embargo, nada agarro agora, xa ves.
Son eles para che sacia-la sede, para amosa-lo mundo,
para che da-la xente e un día, tan axiña, agora mesmo,
empurrarte cara a ti.

Darío a diario (1996)

LETRAS GALEGAS 2021 XELA ARIAS

Luz no delirio dos sentidos!
se te preciso cando te agardo non vés nunca
e a súplica que molla
 desfai un labio
e outro labio que espira nun silencio

compártome
sei que no lonxe das parábolas das frases
cortadas e os puntos a parte son só
medos escorrentados polo teu corpo
soberano dunha idea poderosa que
tal vez suceda e eu non saiba quen es
ti cando te agardo

unhas mimosas podres
auscultadas da xanela ó xardín
hai tantos ruídos nesta rúa...
non tínga-lo cutis
pero ven, como te agardo

Denuncia de equilibrio (1986)

LETRAS GALEGAS 2021

XELA ARIAS

Xa non teño fala.
Despois de recorta-los verbos quedei sen lingua
á que atender.
A nosa inmensidade remata un centímetro á redonda.
Non fales comigo,
deixei á posta o código
nas escaleiras de entrada ás casas.

Recortei, coma quen non quere, os ámbitos.
Case me perdo, meu, entre os paseantes.
Así que, recortei os ámbitos.
Agora teño un idioma inclinado nas entrañas.
E perdín para botalo fóra todo interese.
¿Que máis me ten que a min me entendas?

Tigres coma cabalos (1990)

LETRAS GALEGAS 2021

Ba

XELA ARIAS

Ba

léirate
me

de enormes termos inexactos
a pretensión escándalo.

Me
diocratízaste
me.

Intempériome (2003)

XELA ARIAS

LETRAS GALEGAS 2021

Íspeme o idioma e sábemo suando en sida.
A miña querida sida,
veleno que me inoculo cada día como pregaria
ou forma
de Non deixar de me entender castigada dalgunha lei.

A miña lei, de me nacer así tan negra por elección.
Máis coitelos para que? Atende, mírame,
mírame agora a sida,
que te quero negra,
negra asombrada fanática africana,
na batalla da historia en ringleira, adiante,
de primeiras ferar vós desterrados
para tervos ó fin pacíficas vitorias
nas terras de ninguén que chaman ás casas:
os vosos fogares
asolados de compromisos tan, tan antigos.

E costumes, negra.[...]

Intempériome (2003)

LETRAS GALEGAS 2021

XELA ARIAS

Así, aquí
neste lenzo imaxinado e suxestivo:
non me sei se non me trato
aquí.
Non me sei se non te trato
aquí.
Non te sei
se non me trato
aquí.

Intempériome (2003)

LETRAS GALEGAS 2021

XELA ARIAS

Convirás tamén no prezo
que che propoñen as procuras.
Pois volve
en ti
cando te vexas gavea-las sombras
e observa-lo pasto debruzado.

a
Garímate.
A
Brázate.

E beirea leve cun dedo a ferida
máis recente.

Intempériome (2003)

LETRAS GALEGAS 2021

XELA ARIAS

A unidade componse.
Da desorde.

Desordénome, amor,
e dou co punto
único
do centro dos abrazos.

Abrazo a desorde das ideas
e sei
que a unidade se compón.

A unidade componse.

Da desorde.

Intempériome (2003)

LETRAS GALEGAS 2021

XELA ARIAS

Marea miseria invade global Galicia.
Colleita inepta de intereses financeiros.

Burla negra.

Oes o son mediático das novas nas casas,
a química diplomática na fiestra da praia.

Nunca máis.

“Mar de fondo, capitán”.
A velocidade do vento non é nada
se deciden as pantasma.

Never more, never more.

No lombo
a miseria do hábito domeado.
As maquinarias do acougo anotan
as lindezas dos conformes.

Burla negra. Nunca máis.

Intempéiate, fogar dos rumorosos.
Pon prezo en castigo
á patética esperanza.
Nunca máis.
Velaí te-la estúpida batalla.

Alma de beiramar (2003)

